

behøvede at gentage det i hvert enkelt Tilfælde. Det vilde ligeledes være naturligt, om man gav en almindelig Bestemmelse, hvorefter Finansministeriet uden videre kunde give en saadan Stempelbegunstigelse som den, her er Tale om.

Finansministeren (Brun): Det Spørgsmaal, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremdrog, nemlig om der ikke var Anledning til at tilvejebringe en Lov, der gav en almindelig Bemyndigelse for Kommunerne til at optage disse Laan med den Stempelbegunstigelse, som her søges, har sikkert tidligere været fremme i Rigsdagen, og det vil sikkert blive draget frem i den Stempelkommission, som nu er nedsat. Naar det ikke har vundet Tilslutning i Rigsdagen ved tidligere Lejligheder, tror jeg netop, det er, fordi Rigsdagen har forbeholdt sig ved den Slags Love at undersøge, hvortil Laanene ere optagne. Rigsdagen har naturligvis en kontrollerende Ret overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Laanet er hensigtsmæssigt eller ikke, og den kan man ikke afskære Rigsdagen fra. Rigsdagen kunde jo, hvis den fandt, at Laanet ikke var godt stiftet eller godt anvendt, nægte at vedtage denne Lov. Men Ansvaret for, at Laanet er stiftet rigtigt og bliver rigtigt anvendt, paahviler i første Række Indenrigsministeriet, og der vil normalt ikke for Lovgivningsmagten være Spor af Grund til at undersøge, om Indenrigsministeriet har anvendt sin Myndighed paa rette Maade. Man kan vist rolig gaa ud fra, at naar Indenrigsministeriet har givet Samtykke til at optage dette Laan, saa ere Betingelserne for, at Laanet er rigtigt optaget og vel anvendt, ogsaa til Stede. Men — det vil jeg slet ikke nægte — Rigsdagen har det i sin Magt ogsaa at undersøge, om Indenrigsministeriet har anvendt sin Beføjelse paa rette Maade, og hvis Lovgivningsmagten mener, at Indenrigsministeriet i saa Henseende har fejlet, saa vil det jo give sig Udslag i, at den nægter sit Samtykke til Loven.

Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem (Madsen-Mygdal) fremdrog, om en almindelig Bemyndigelse for Skolefondene til at ligne et større Bidrag paa Skoleraadskredsens Hartkorn uden særlig Lovhjemmel, har sikkert ogsaa ved forskellige Lejligheder været paa Tale i Rigsdagen. Spørgsmaalet vedrører i og for sig ikke Finansministeriet, og jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om det. Men i og for sig synes der ikke at være nogen

Grund til at binde Hartkornbidragets Størrelse til Skolefondene, da Bidragets Størrelse til Aamtsraadene i øvrigt ikke er bundet.

Tolderlund: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte for et Øjeblik siden, at det ikke er første Gang, at man har maattet ty til et Statslaan som det, der nu er rejst i Nationalbanken. Før Systemskiftet var man ogsaa i Betyrk for Penge. Men hvorfor? Fordi den daværende Finansminister ikke fik bevilget det Statslaan, han søgte om. Derimod blev Sagen jo ordnet efter Systemskiftet ved Stiftelsen af et Statslaan, saa vidt jeg husker, paa 35 Mill. Kr. (*Afbrydelse: 30 Mill. Kr.!*) Ja, 30 Mill. Kr. Det var altsaa temmelig nødtvungent, nemlig fordi den daværende Finansminister ikke kunde faa Rigsdagens Samtykke til Optagelse af et Statslaan, at man maatte ty til de Midler, der var.

Madsen-Mygdal: Det er overflødigt at tale om, hvad Grunden kunde være for den tidligere Finansminister til at rejse Laan i Nationalbanken. Grunden var vel sagtens den samme som nu, at Statskassen var tom. For øvrigt blev der jo den Gang stiftet Statslaan til Jernbaner hvert Aar, det erindrer det ærede Medlem jo meget godt. Men hvad jeg nævnedes, var simpelt hen det Faktum, som alle Medlemmer kunne se af Oversigten i Slutningen af Statsregnskabet for det paagældende Aar, at der flere Maaneder igennem ved Udgangen af hver Maaned — det ender med September — var et Minus paa flere Mill. Kr. til Nationalbanken, og det var netop i Anledning af Kassebeholdningens Stilling, at man, for overhovedet at kunne fortsætte, var nødt til at ty til et saadant Statslaan.

Brandes: Maa jeg overfor det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) bemærke, at jeg jo sagde, at der var forefaldet lignende Tilfælde, og netop hentydede til Tilfældet i 1901, men ikke erindrede ganske sikkert, hvor stort et Beløb paa Nationalbankens Konto der den Gang var Tale om.

Det forekommer mig, at den højtæredede Finansminister nu indrømmede mig, at Rigsdagen har et Medansvar for selve det paagældende Kommunelaan, naar et Lovforslag som dette foreligger, og dette Ansvar fremkommer derigennem, at Øjemedet for Laanet er nævnt i Loven. Det